

Відгуки

ВІД МИСЛИТЕЛІВ МИНУЛОГО — ВАМ. ВНУТРІШНЯ СИЛА — ЧЕСНИЙ ШЛЯХ ДО СПРАВЖНЬОЇ ВИНАГОРОДИ.

Чу Чин-Нінг запропонувала натхненні уроки формування внутрішньої сили. Захопливі оповіді та принципи простягаються від таємниць китайської історії до сучасної підприємницької Америки. Містична та практична водночас, ця книжка переверне вашу уяву й запалить душу.

Дункан Андерсон, редактор журналу «Success»

Приголомшливо... 100 стратегій досягнення успіху у вашому особистому й діловому житті. Цю книжку потрібно поглинати, а не просто читати!

Докторка Соня Фрідман, ведуча програми «Sonya Live», CNN

Це прекрасна книжка, сповнена практичних порад щодо перетворення негараздів на перемогу. Мусите прочитати її!

Джордж «Іскра» Андерсон, легенда бейсболу

Для домогосподарок і генеральних директорів, боксера після поразки й непереможного головнокомандувача. Вона хижка й ніжна, фізична й ментальна, а головне — сповнена невичерпного духу. Якщо ви шукали насіння, щоб вирощувати пристрасть, милосердя й успіх на щодень і в будь-якому віці, читайте цю книжку.

Том Каландра, «San Francisco Examiner»

Збудлива книжка, яка може впливати на все: від ділових рішень до кохання. Вона породжує глибокі думки, надаючи водночас конкретні приклади.

«Seattle Times»

Має бути співчутливий, реалістичний, дуже практичний підхід [до бізнесу й життя], і я думаю, що остання книжка Чу Чин-Нінґ допоможе багатьом по цей бік Тихого океану, включно з багатьма тими, хто вважав, що не потребує таких уроків.

Джон Чарлтон, директор-розпорядник «Chase Manhattan Bank»

Ця приваблива книжка висвітлює принципи, гідні уваги будь-якого вдумливого менеджера.

Джордж Фон Петерфлай, президент «North American Holdings» і колишній помічник Державного секретаря

Суть усесвітньої мудрості, що стає ключем до успіху й порятунком у майбутньому. Написана чітко й методично, яскравий твір, який варто читати й перечитувати.

Ч. Я. Лі, автор «Flower Drum Song», «China Saga» та «Lover's Point»

Дивовижний вияв рівноваги. Прониклива, відверта й динамічна — путівник для тих, хто прагне змін.

Тед Р. Вінновскі, голова й генеральний директор «Key Bank of Oregon»

Чудова книжка, з якої кожен може дізнатися про секрети перемоги з азійської філософії.

Джо Канно, видавець «Advertising Age»

Зводить вічну мудрість Сходу до рівня практичної й корисної ясності, типової для західної ділової ментальності. Справжній посібник «як робити» для людей бізнесу в усьому світу.

Двейн Л. Бовенс, виконавчий директор «American Pacific Operations», «Tektronix»

«Кам'яне обличчя, чорне серце» змусила мене багато що осмислювати, вказала нові напрямки дослідження, нове розуміння сили потенціалу. Прекрасне досягнення.

Марч Фонг Ю, держсекретар штату Каліфорнія

Пропонує мудрість, щоб розвинути внутрішню силу, покликану підтримувати себе та здобувати перемогу на полях життєвих битв. Якщо є інструкція для власника життя, то це «Кам'яне обличчя, чорне серце».

Майкл К. Сікора, колишній директор проекту «SOCRATES», «Defense Intelligence Agency»

Це переможець.

Джен Арнет, старший віце-президент «The Asia Society»

Очолює перелік книжок про самопоміч. Авторка Чу Чин-Нінг на шляху до слави зі своїм яскравим та унікальним мотиваційним твором.

«Minneapolis Star Tribune»

Свіжий погляд на зусилля, потрібні, щоб усунути бар'єри на шляху до успіху.

«Orange County Register»

Дійсно неймовірна. Чу заглибилася в це чорне серце, вийшовши звідти з універсальними уроками й застосунками для решти світу.

«Shambhala Star»

Книжкою мають користуватися всі студенти коледжу незалежно від спеціальності, щоб отримати допомогу в розвитку своєї кар'єри та свого життя.

Міло Шепард, судовий виконавець «Jack London Estate»

Нам дуже пощастило отримати таку чудову працю... Вона надихатиме читачів досягати успіху у своїх справах й отримувати насолоду від досягнутого.

Вун-Ю Чен, винахідник кавуна без зернят

Давня азійська філософія, що пропонує неймовірно чітку картину сучасної ефективності Азії... Книжка дуже, дуже неймовірна... переможець.

Воррен І. От, адмірал Військово-морського флоту США у відставці

Книжка для тих, хто вірить, що життя — це сума успіхів у всіх його елементах, особистих, соціальних чи економічних.

Майкл Павелл, власник «Powell's Books»

Якби я добігав кінця з останніми книжками в руці, то це були б Біблія, «Мистецтво війни» Сунь-цзи й «Кам'яне обличчя, чорне серце».

Сем Дж. Себастьяні, власник/винороб

Сповнена важливої інформації. Для тих, хто хоче навчитися досягати успіху й виживати, вона пропонує незвичайне сприйняття життя... Ця книжка для кожного.

«Earth News»

Одним «Кам'яне обличчя, чорне серце» дасть потрібну рівновагу. Для інших вона — усе.

«NAPRA Trade Journal»

Всевишньому Отцю, якому я завдячую всім.
Вічним воїнам, підприємцям світу.
Вони — наша надія й наше майбутнє.
Куртові, моєму найкращому другу

Явдячна всім, хто пройшов крізь моє життя, байдуже — позитивно чи негативно. Усі вони якось вплинули на зміст цієї книжки.

Дякую:

Карін М. Дібблі, без внеску якої ця книжка не була б такою.

Ґейл Врла, моїй подрузі, яка завжди приходить на допомогу.

Дотті Волтерс, за її незламний дух і підтримку.

Дж. Дж. Лю Цай, моїй колишній однокласниці, за її любов і дружбу

Особлива подяка бібліографічному відділу Бібліотеки округу Марін у штаті Каліфорнія й Бібліотеці округу Малтнома в штаті Орегон.

Усім, кому я зобов'язана за те, що без їхньої командної роботи ця книжка була б неможлива.

До читача

Упродовж усієї книжки загальний термін «бізнесмен» і займенник «він» уживані для скорочення. У будь-якому разі авторка намірялася застосувати їх однаково для чоловіків і жінок.

Вступ

У 1949 році трирічною дитиною, тримаючись за мамину спідницю, я бігла разом із батьками та двома молодшими братами через злітну смугу шанхайського аеропорту. Серед вибухів бомб ми сіли на останній комерційний рейс із Китаю.

Після багатого та привілейованого життя моя сім'я опинилася у становищі непримітних іммігрантів поміж мільйонів тайванців, які втекли від завоювання комуністами. Усе майно, що ми спромоглися врятувати від життєвого краху, вміщували валізи, які несли мої батьки.

У 1969 році, коли мені було двадцять два роки, я вирушила з Тайваню до нового життя в Америці. Знову ставши безлицькою іммігранткою, я прибула в Лос-Анджелес із двома валізами, у яких лежало деяке майно, що його я привезла до нового дому: мій особистий одяг, кілька особистих речей і дві книжки.

На той час я вже прочитала сотні книжок і багато з них купила собі, однак до Сполучених Штатів привезла лише дві: Сунь-цзи «Мистецтво війни» й тоненьку, у чорній обкладинці книжку, яку написав Лі Чжун Ву і яка мала назву «Теорія кам'яного обличчя, чорного серця».

«Мистецтво війни», старовинна книжка про стратегію й мудрість, добре відома на Заході. Натомість «Теорія кам'яного обличчя, чорного серця» досить свіжа і ще й досі фактично невідома за межами Китаю.

Хоч я й не можу точно сказати, чому взяла із собою «Теорію кам'яного обличчя, чорного серця», тоді в мене було сильне інтуїтивне відчуття, що ця книжка виявиться дуже важливою. За своєю внутрішньою формою це дивна та складна книжка. Текст Лі туманний. Його аргументи містили великі інтуїтивні стрибки, що часто вибивали мене з рівноваги. Однак, уперше прочитавши «Теорію кам'яного

обличчя, чорного серця», я зрозуміла, що вона має велику глибину. За останні двадцять років я поверталася до цієї книжки раз по раз, не знаючи навіть, чому, крім, можливо, потужного та тривожного відчуття, що в ній є ключ до загадки, яку я намагалася розгадати. Вона внесла кольори в мої роздуми про життєвий досвід. Я залишила на Тайвані багато цінних для мене речей, однак спромоглася привезти безцінну книжку Лі до Америки.

Лі вперше опублікував свої ідеї 1911 року, у часи хаосу та глибинних змін у Китаї. Це був рік падіння династії Цін, останньої в довгій вервечці імперських династій, що простягалася до початків людської цивілізації.

«Теорія кам'яного обличчя, чорного серця» так і не була перекладена чи опублікована поза Китаєм. Навіть у Китаї чесне обговорення автором того, як використовувати безжальність і лицемірство, так стурбувало безжальних і лицемірних осіб, що книжку заборонили майже одразу після виходу у світ.

Навіть якби «Теорію кам'яного обличчя, чорного серця» ретельно переклали, усе одно навряд чи її осягнула б більшість некитайців. Китайська мова вельми контекстуальна. Основні складники мови — це короткі три-або чотириєрогліфні фрази, які мають розширене значення проти буквального значення ієрогліфів, що формують фразу, — щось на зразок ідіоматичних висловів в англійській мові. Це розширене значення походить з історії, стародавньої літератури, народних казок і безлічі інших джерел. Тож кількома ієрогліфами китайський письменник може виразити дуже складну ідею, майстерно поєднуючи ці взаємозв'язки. Іноземці, яких вважають знавцями китайської мови, не мають внутрішнього знання китайської культури, тому часто розуміють слова, однак не усвідомлюють тих рівнів їхніх значень, які вони криють у собі.

У творі Лі ця складність ще більша. Його хаотичний стиль утруднює розуміння автора навіть для освічених китайців. Він пише короткими, розірваними епіграмами, що не мають сенсу для кожного, хто не заглиблений у китайську літературу. У своїй оригінальній формі книжка Лі дасть мало користі західним людям. Однак у мене завжди було відчуття, що його глибоке й украй чесне бачення світу, що становить суть філософії Лі, матиме велике значення для кожного, хто прагне контролювати своє життя. Саме це бачення, це ставлення, ця сутність і є тим, що я називаю просто «кам'яне обличчя, чорне серце».

За оцінками Лі, потрібно три роки наполегливо навчатися, щоб уміти використовувати його ідеї. Ідеї Лі запалили іскри в мені, змусивши дуже глибоко досліджувати впродовж останніх двадцяти років незвідану реальність нашого щоденного життя у його зв'язку з «кам'яним обличчям, чорним серцем».

У цих дослідженнях я виявила, що є два різні рівні розуміння. Є поверховий аспект: вивчення методів і практик, за допомогою яких ви можете дістати все, що заманеться, нав'язуючи свою волю іншим. Однак є й глибше, духовне розуміння «кам'яного обличчя, чорного серця» як природного та правильного стану вашої душі.

Вихована в Китаї, я вже заглибилася в буддизм, даосизм і конфуціанство, хоч була католичкою. Принципи цих релігій так глибоко вкорінені в китайській культурі, що не потрібно формально осягати будь-яку з них, щоб відчутти їхній вплив. Постійне прагнення розуміти світ приводило мене в різні його куточки. Я вивчала манускрипти індуїстів і християнську містику. У певну мить свого життя я полишила успішну бізнес-кар'єру в Лос-Анджелесі й перебралася до віддаленої гірської місцевості Орегонських Каскадів на тривалий період медитації й пошуку душі.

Розширюючи світогляд, я повернулася до китайських коренів із новим баченням. Я звернулася до буддизму, даосизму, конфуціанства

та їхнього японського «екстракту» — дзен-буддизму. Мені ставало дедалі зрозуміліше, що ці різні релігії та філософії поділяли один і той самий головний принцип, і якщо я зможу зрозуміти й виділити цей принцип, то це дасть мені владу й контроль над власним життям, якого я прагнула. У боротьбі за формулювання цього принципу я й далі поверталася до Лі Чжун Ву і фрази «кам'яне обличчя, чорне серце».

Не вірю, що Лі, пишучи свою книжку, чітко розумів усю ширину та глибину цієї теми. Утім, тепер я розумію, що цінність твору Лі полягала в накладанні секулярної подоби на принцип, який раніше завжди обговорювали в абстрактних, релігійних чи філософських термінах.

Роками я безуспішно намагалася написати про «Теорію кам'яного обличчя, чорного серця». Нарешті я відвернулася від цього твору й написала свої перші дві книжки «Китайські розумові ігри» («*The Chinese Mind Game*») та «Азійські розумові ігри» («*The Asian Mind Game*»). Тепер я можу писати «Кам'яне обличчя, чорне серце». Ідеї, які я висловлювала, були моїми особисто, однак я мала віддати належне Лі. Проте моя книжка — це не інтерпретація його праці. Для мене книжка Лі була не так джерелом знання, як способом дивитися на речі, відправним пунктом, щоб розгортати свої думки, та еталоном, щоб перевірити нові ідеї й відчуття.

Результатом мого дослідження є те, що з цієї книжки ви можете отримати безпосередню користь від того, що знатимете «Кам'яне обличчя, чорне серце» як концентрований потужний заряд. Знання, розкриті в цій книжці, віддзеркалить досвід вашого життя, який знайомий вам, але який ви не можете вербалізувати. Завдяки новітнім ідеям цієї книжки відкриття у вашому розумінні може настати за одну мить.

Пожертуйте чеснотами, відмовтеся від мудрості;

Людям тисячу разів це буде вигідно.

Пожертуйте добротою, відмовтеся від моралі,

Люди вітатимуть любов і батьківську шану.

Пожертуйте розумом, відмовтеся від жадоби,

Бандити та злодії згинуть.

Лао-цзи «Дао де цзин»

Розділ 1

Суть «кам'яного обличчя, чорного серця»

Коли ви ховаєте свою волю від інших — це «кам'яне».

Коли ви нав'язуєте свою волю іншим — це «чорне».

Лі Чжун Ву

«Кам'яне обличчя, чорне серце» описує таємний закон природи, що керує успішною поведінкою в кожному аспекті життя. Він був в американських першопоселенців. Азійські бізнесмени використовують це. Від стародавніх часів і донині всі успішні люди користуються цим секретом. «Кам'яне обличчя, чорне серце» — мудрість душі, яка не знає поділу на національності, раси чи релігії. Застосування цього закону приносить людям зиск і в їхньому бізнесі, і в особистому житті. Дотримання цього закону природи в нашій щоденній діяльності вивільнює найбільший потенціал усередині й навколо нас, тим самим даючи нам змогу повністю пізнати свою долю. Використовуючи силу «кам'яного обличчя, чорного серця», кожен із нас відкриє свою істинну долю.

Американців через засоби масової інформації постійно бомбардують образами успіху та щастя. Успіх часто визначає наш статус: марка авто, яким ми їздимо, дизайнерський годинник на руці або найновіша мода, якою ми огортаємо свої тіла. І все-таки успішне

життя — те, яке прожив, розуміючи свій шлях і дотримуючись його, не збиваючись через мрії й не відповідаючи на очікування інших.

Багато людей так поглинуті прагненням до фальшивої ейфорії, що намагаються заперечувати життєві труднощі. Позитивне ставлення важливе, однак воно — лише частина оповіді. Розуміння того, як подолати біль, сумніви й поразку, — неймовірно важливий складник перемоги в життєвій грі. Ми так часто турбуємося про те, що робить нас хорошими, що забуваємо про те, що робить нас великими.

Характер сформований не з сонця і троянд. Подібно до сталі, його загартовують у вогні, між молотом і ковадлом. Долучивши силу «кам'яного обличчя, чорного серця», ви здобудете нову свідомість. Одним із результатів прочитання цієї книжки буде руйнування ваших традиційних уявлень про жорстокість. «Кам'яне обличчя, чорне серце» — про жорстокість і не лише. Ви дізнаєтеся, що, адаптуючи та набуваючи форми неdestructивної жорстокості, збільшите свободу, потрібну, щоб ефективно виконувати завдання вашого життя.

«Кам'яне обличчя, чорне серце» — не про вироблення специфічних умінь, і я не збираюся щось давати вам. Сила «кам'яного обличчя, чорного серця» вже всередині вас. Це ваша внутрішня сила та природний стан вашого справжнього «я», де повне задоволення, ясність, стійкість і співчуття невіддільні від вас.

Опанувавши цю силу так, як зможете, ви не втратите виграшу. Сила «кам'яного обличчя, чорного серця» вчитиме вас бути ефективними у своїх діях і вестиме до бажаних результатів. Найбільшою мірою, з'єднавшись із цією силою всередині себе, ви досягнете нездоланної чіткості й зосередження, щоб відкрити й реалізувати свою вимріяну долю.

Внутрішній стан

«Кам'яне обличчя, чорне серце» — це не сама собою доктрина. Радше вона містить елемент, спільний для багатьох доктрин. На своєму практичному, менш філософському рівні «кам'яне обличчя, чорне серце» стосується дій та їхньої ефективності.

Ось приклад із сучасної Америки: щороку публікують десятки книжок, які намагаються вчити вас, як стати ефективнішими у своїх діях, краще продавати й загалом бути щасливішими та динамічнішими особами. У цих книжках автор прописує певну послідовність дій, що приведуть вас до бажаного результату. Зазвичай це план, який спрацював у випадку самого автора й декого із його студентів. Однак він не обов'язково добре працюватиме у випадку багатьох читачів, навіть якщо вони ретельно виконуватимуть авторські вказівки. Наприклад, двоє прочитають одну й ту саму книжку про приборкання левів. Вони можуть увійти до клітки в однаковому одязі. Вони можуть використовувати однакові жести та слова, наказуючи левові. Однак результати можуть бути неоднакові. Один змусить лева стрибнути крізь обруч, а інший — перетвориться на жахливу купу кісток на підлозі клітки.

Схоже, ці автори не усвідомлюють, що є внутрішній стан, якого потрібно досягти, щоб слова й дії були ефективні. Експерти, які пишуть такі книжки, успішні в тому, що роблять, бо їм вдалося досягти цього стану інтуїтивно чи несвідомо. Напевно, вони не зрозуміли проблем тих, кому так не поталанило.

«Кам'яне обличчя, чорне серце» — це теорія з величезним практичним застосуванням. Її можна використати в будь-яких заходах і як для доброї, так і для лихої мети. Перша поверхова зустріч із «кам'яним обличчям, чорним серцем» часто шокує, спричиняючи

відразу, бо може допомогти і злочинцю, і святому. Вона видається егоїстичною, жорстокою й абсолютно аморальною концепцією. Однак я стверджую, що це мають бути не обов'язково деструктивні властивості.

Як свідчить назва, у цьому внутрішньому стані є два елементи: «кам'яне обличчя» й «чорне серце».

«Кам'яне обличчя» — щит

Розгляньмо азійську концепцію обличчя. Вона стосується того, що інші люди думають про вас і як ставляться до вас. Більшість азійців неймовірно турбуються про те, щоб інші думали про них добре, а особливо — щоб поважали їхню особисту гідність. Порівняйте цю ідею із західним уявленням про те, що найкраще бути товстошкірим і нечутливим до критики та негативної думки інших. Разом ці дві ідеї приблизно передають поняття «кам'яного обличчя» — щита, покликаного захистити нашу гідність від поганої думки інших. Особа, мистецьки створюючи «кам'яне обличчя», створює власний позитивний імідж, не зважаючи на критику інших.

Коли рухаєшся до якоїсь мети, завжди можуть виникнути сумніви щодо здатності досягти її, мотивів досягнення чи заслуженості зиску від цього досягнення. Часто ми відчуваємо потребу спочатку справдити свої мрії.

Людина з «кам'яним обличчям» здатна позбутися своїх сумнівів. Вона відмовляється визнати обмеження, що їх намагаються накласти на неї інші, а ще важливіше, вона відкидає будь-які обмеження, які ми накладаємо самі на себе. Вона не сумнівається у своїх здібностях чи заслуженості винагороди. У власних очах вона досконала.

Світ схильний сприймати наші власні судження про самих себе. Завдяки абсолютній впевненості в собі людині з «кам'яним обличчям» довіряють інші. Вони бачать її як успішну й дають дорогу до успіху.

Чудовим прикладом «кам'яного обличчя» видається колишній президент США Рональд Рейган, чиї адміністративні здібності були вельми обмежені. Найважливішою справою його помічників було запобігти необдуманим висловам президента зі складних питань. Щоразу, коли він робив це, незмінно демонстрував жахливе

невігластво. Однак містер Рейган мав непорушний імідж великого державного мужа, що діє рішуче, навіть якщо цілком не розуміє проблеми. Його прості відповіді породжували в американців відчуття довіри. Після років соціальних заворушень удома і принижень за кордоном американці знову почувалися добре, відчуваючи, що контроль над справами повернувся. Американці поділяли особисту думку Рональда Рейгана, тому він закінчив свій термін перебування на посаді як найпопулярніший президент у новітній історії.

З другого боку, ще один колишній президент Джиммі Картер краще розумів широкі можливості своєї посади, однак був геть переповнений ними. Він надто добре розумів власні обмежені можливості, а отже, мав великі сумніви щодо важливих питань. Американці сприймали його сумніви як некомпетентність і скинули з посади великою кількістю голосів. Справді розуміючи труднощі, з якими мала справу нація, і дозволяючи громадянам поділяти з ним небезпеку, Картер поширював відчуття безсилового розпачу.

Якби полковник Олівер Норт відчував хоч краплю провини за злочини в Ірангейті, в участі в якому він зізнався, то був би зараз у в'язниці. Натомість він — вільна людина, символ патріотизму для мільйонів і спікер, який збирає величезні гонорари. Він жодного разу не покався у своїх злочинних діях. Олівер Норт так сильно вірив у свій патріотизм, що передав героїчний образ мільйонам людей. Людина, менш переконана у своїй правоті, отримала б серйозне покарання за злочини й остракізм від громадськості.

«Кам'яне обличчя» не мусить бути переконливе чи агресивне. Воно може бути смиренне й покірне. «Кам'яне обличчя» — це здатність набувати будь-якого виразу, якого потребує ситуація, незалежно від того, що про це думають інші люди.

Є старовинна китайська оповідка про молодика на ім'я Хан Сін, який мав репутацію вмілого бійця кунг-фу. Якось Хан Сін

прогулювався вулицями свого міста й зустрів двох чоловіків, що чули про його майстерність. Та пара викликала молодика на смертний двобій. Хан намагався відхилити виклик, однак чоловіки не дали йому піти. Вони змушували його битися або проповзти по-собачому між розставленими ногами. Хоч для китаїця це невимовне приниження, Хан Сін погодився повзти, а не битися.

Звістка про його приниження й боягузтво швидко ширилася всім містом. З нього відкрито сміялися, однак Хан жодного разу не вибачився й не пояснив своєї начебто безхарактерної поведінки. Пізніше він показав себе одним із найміцніших і найбезстрашніших бійців у китайській історії. Для Хана пара недосвідчених розбишак не становила жодної загрози. Просто вони не були гідні змагатися з ним. У душі Хан знав, що він безстрашний воїн. Його не хвилювало, що про нього думають інші. «Кам'яне обличчя» Хана було скромним і малодушним фасадом, яким він скористався, щоб убезпечити себе від потреби вбивати двох таких незначних відморозків.

Протилежністю до внутрішньої гідності Хан Сіна є приклад мого друга, що тепер працює помічником лікаря, розробляючи й патентуючи прототипи медичного обладнання. Спочатку між ним та його керівником відбулася тривала й нерішуча дискусія щодо співавторства під час створення апарата в обмін на технічні знання й уміння мого друга. Відтак він невтомно працював, однак не йшлося про співавторство чи якусь іншу форму компенсації. Мій друг соромиться порушувати цю тему, бо в нього немає нормального прототипу й він не відчуває себе гідним компенсації. Він не просив моєї поради, тож я й не давала її. Думаю, йому було б краще набути «кам'яного обличчя» людини із сильним відчуттям власної гідності. Мій друг отримав би співавторство просто з тієї причини, яку він сам визначив як привід не сперечатися з лікарем: пристрій усе ще не готовий. Він усе ще потрібен.

Коли мій друг доведе пристрій до такого функційного стану, щоб іти до лікаря за компенсацією, хтозна, що він отримає? У цю мить він опиниться в дуже не вигідному становищі. Лікар уже досяг своєї мети й далі може його не потребувати.